U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Karlových Varech** a **Krajským soudem v Plzni**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 18 C 76/2011, o 5000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Hypnos spol. s r. o.,** IČ 26692562, se sídlem v Průhonicích, Školní 189, okres Praha-západ, zastoupená Mgr. Ing. Gabrielou Milotovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Mariánské Hory, Daliborova 648/38, a žalované **PhDr. I. V.**,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 18 C 76/2011, o zaplacení 5000 Kč s příslušenstvím, **j e soud**.

II. Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 9. 2011 čj. 10 Co 217/2011 - 33 a usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 6. 4. 2011, čj. 18 C 76/2011 - 26, **s e z r u š u j í .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 28. 11. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním, Okresním soudem v Karlových Varech a Krajským soudem v Plzni ve věci žaloby o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalovaná uzavřela dne 5. 12. 2006 s žalobkyní (dříve EuroStar Praha spol. s r. o.) Smlouvu o poskytnutí akčního balíčku. Ve smyslu čl. II., bod 2.3 této Smlouvy byl žalované poskytnut akční balíček obsahující movité věci – DVD Přehrávač a DVD disky –

za zvýhodněných podmínek v ceně 5000 Kč a 400 Kč v souvislosti s uzavřením Smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací (dále jen „Účastnická smlouva“) se společností Telefónica Czech Republic, a. s., kterou současně žalobkyně jménem tohoto operátora uzavřela s žalovanou. Tyto movité věci poskytla žalobkyně žalované svým vlastním jménem a na svůj vlastní účet. Poskytnutí movitých věcí za zvýhodněných podmínek bylo Smlouvou o poskytnutí akčního balíčku vázáno na dodržení sjednané délky trvání Účastnické smlouvy, která byla v tomto konkrétním případě uzavřena na dobu dvou let. Konečně žalobkyně téhož dne přijala rovněž jménem společnosti Telefónica Czech Republic, a. s., „žádost o změnu“ spočívající ve změně programu služeb ze služby O2 Bronz na O2 Bronz Max. Součástí Smlouvy o poskytnutí akčního balíčku byly Všeobecné obchodní podmínky společnosti EuroStar Brno spol. s r. o. (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“). Podle článku 10.1. Všeobecných obchodních podmínek se žalovaná zavázala zdržet se veškerého jednání či opomenutí, jehož následkem by bylo ukončení Účastnické smlouvy před dobou jejího trvání, tj. zejména se zavázala zdržet se veškerého jednání či opomenutí, které by znamenalo porušení Účastnické smlouvy, ale i jiného jednání či opomenutí, které sice není porušením Účastnické smlouvy, ale jehož důsledkem bude ukončení Účastnické smlouvy před sjednanou dobou trvání. Článek 10.2. Všeobecných obchodních podmínek stanovil, že poruší-li žalovaná svou povinnost uvedenou v článku 10.1., je povinna zaplatit žalobkyni smluvní pokutu ve výši 5000 Kč. Smluvní pokuta je splatná dnem následujícím po dni, kdy žalobkyně obdrží od operátora oznámení o zániku Účastnické smlouvy. Za oznámení o zániku Účastnické smlouvy ze strany operátora se považuje zejména uvedení telefonního čísla žalované v soupisu deaktivovaných čísel, které žalobkyně od operátora obdrží v rámci vyúčtování provize.

Dne 20. 1. 2018 bylo žalobkyni oznámeno, že došlo k zániku Účastnické smlouvy pro protiprávní jednání či opomenutí žalované. O tom podle žalobkyně svědčí potvrzení společnosti Josef KVAPIL a. s., která je přímým smluvním partnerem společnosti Telefónica Czech Republic, a. s. V souladu s článkem 10.2. Všeobecných obchodních podmínek nastala splatnost smluvní pokuty dne 21. 1. 2008, na což ovšem žalovaná nereflektovala.

Žalobkyně zaslala žalované dne 28. 12. 2010 upomínku před podáním žaloby, v níž ji vyzvala k zaplacení dlužné smluvní pokuty, úroků z dlužné částky a nákladů. Vzhledem k tomu, že žalovaná ani poté dobrovolně částku neuhradila, podala žalobkyně dne 10. 1. 2011 žalobu k okresnímu soudu v níž se domáhala, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit částku 5000 Kč s příslušenstvím, včetně nákladů řízení.

Okresní soud v Karlových Varech usnesením ze dne 6. 4. 2011, čj. 18 C 76/2011 - 26, rozhodl o zastavení řízení (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.); současně rozhodl o nákladech řízení a vrácení soudního poplatku (výrok III. – IV.). V odůvodnění konstatoval, že kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé. Podle § 129 odst. 1 věta první zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) rozhoduje Český telekomunikační úřad záležitosti týkající se rozhodování sporů mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 na straně jedné a

účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Pro případ nesplnění povinností žalované byla sjednána smluvní pokuta v souladu s ust. § 545 občanského zákoníku. V tomto konkrétním případě se jedná o nezaplacenou smluvní pokutu za porušení smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. S odkazem na rozhodnutí zvláštního senátu sp. zn. Konf 27/2008 proto okresní soud dovodil, že k rozhodnutí ve věci má pravomoc pouze Český telekomunikační úřad.

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 20. 9. 2011, čj. 10 Co 217/2011 - 33, usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 6. 4. 2011, čj. 18 C 76/2011 - 26, potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Ztotožnil se se soudem prvního stupně, že předmětná smluvní pokuta je spojena s porušením povinnosti, o které přísluší rozhodnout správnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že pro naplnění pravomoci Českého telekomunikačního úřadu rozhodovat spor musí být kumulativně naplněny dvě podmínky: jedná se o spor mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost na straně jedné a účastníkem, resp. uživatelem na straně druhé (osobnostní vymezení sporu), a spor se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě (věcné vymezení). Konstatuje, že v daném případě žalobkyně nesplňuje podmínku osobnostního vymezení sporu, neboť není osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, neboť ve vztahu k Telefónica Czech Republic, a. s. je účastníkem. Stejně tak žalovaná ve vztahu k žalobkyni nesplňuje charakteristiku účastníka ani uživatele služby elektronických komunikací [dle § 2 písm. a) a b) zákona o elektronických komunikacích]. Žalobkyně ani žalovaná nejsou ani osobami, na něž by byla postoupena pohledávka zákonem vymezených osob (poskytovatele služby či účastníka, eventuálně uživatele služby). Není splněn ani věcný předpoklad pro rozhodnutí sporu, kdy podstatou sporu je porušení povinnosti stanovené Všeobecnými podmínkami žalobkyně a smlouvou o poskytnutí akčního balíčku (jejím předmětem je poskytnutí movitých věcí za zvýhodněných podmínek) a nikoliv povinnosti stanovené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Jedná se proto o spor vyplývající z občanskoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou, k jehož rozhodování má pravomoc Okresní soud v Karlových Varech.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Karlových Varech v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout (jeho rozhodnutí potvrdil i odvolací soud) a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla věc postoupena; zvláštní senát konstatuje, že se v posuzované věci jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Při posouzení věci samé zvláštní senát konstatoval, že z formulace Všeobecných obchodních podmínek jednoznačně plyne, že se jedná o sankci peněžité povahy za nesplnění smluvní povinnosti, jejíž výše je v daném případě předem dohodnuta konkrétní částkou. Jedná se tedy o smluvní pokutu: jak správně poznamenal okresní soud i

navrhovatel, při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána (usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 27/2008 - 7, publikované pod č. 1738/2009 Sb. NSS). Zvláštní senát z tohoto úhlu posoudil pravomoc navrhovatele k rozhodování předloženého případu.

Navrhovatel (též „Úřad“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.“ Jak správně uvedl navrhovatel, podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, publikované pod č. 1994/2010 Sb. NSS) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle výše citovaných pravidel první věty § 129 odst. 1 založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, jíž se podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí „a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona“. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí „služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen“. Podle druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je pravomoc navrhovatele rozhodnout spor založena rovněž v případech, ve kterých sice budou účastníky osoby odlišné od osob uvedených ve větě první téhož ustanovení, k jejich účastenství však dojde na základě změny závazku v osobě věřitele či dlužníka; to vše za předpokladu, že spor mezi původními účastníky sporu byl oprávněn rozhodnout navrhovatel.

Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení „pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“.

Pokud jde o první, osobní, předpoklad, z výpisů vycházejících z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně není osobou vykonávající komunikační činnost. Takový charakter nepropůjčuje žalobkyni ani Smlouva o poskytnutí akčního balíčku, na jejímž základě žalovaná obdržela movité věci za zvýhodněnou cenu (jejím předmětem tedy nebyla žádná z činností uvedených v § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích), ani Účastnická smlouva či žádost o změnu B, neboť v těchto případech jednala žalobkyně jako přímý zástupce společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s., a z těchto ujednání jí tudíž vůči žalované žádná práva a povinnosti nevznikly (srov. § 22 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník).

Rovněž osoba žalované nenaplňuje ve vztahu k žalobkyni charakteristiku účastníka ani uživatele podle § 2 písm. a) a b) zákona o elektronických komunikacích. O žalované by bylo lze hovořit jako o účastníku jen ve vztahu ke společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s., s níž uzavřela Účastnickou smlouvu, jejímž předmětem bylo poskytování služeb elektronických komunikací sítí O2. Žalobkyně ani žalovaná nejsou ani osobami, na než by byla postoupena pohledávka osob splňujících charakteristiku osoby vykonávající telekomunikační činnost, resp. účastníka či uživatele. Již první předpoklad pravomoci navrhovatele není splněn.

Ani u druhého – věcného – předpokladu se zvláštní senát nedomnívá, že by došlo k jeho naplnění. Ačkoliv rozhodující orgán bude muset v daném případě jako předběžnou otázku posoudit, zda se žalovaná dopustila jednání či opomenutí, které vedlo k ukončení Účastnické smlouvy, podstatou sporu je porušení povinnosti stanovené Všeobecnými obchodními podmínkami a Smlouvou o poskytnutí akčního balíčku, nikoliv povinnosti stanovené smlouvou o poskytování služeb elektronických komunikací (Účastnickou smlouvou). Předmětem Smlouvy o poskytnutí akčního balíčku přitom je poskytnutí movité věci za zvýhodněných podmínek, nikoliv činnosti specifikované v § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Porušenou povinností, jež je sankcionována smluvní pokutou, tudíž není povinnost stanovená zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě není dán osobní ani věcný předpoklad pravomoci Českého telekomunikačního úřadu spor rozhodnout; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují „spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.“

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu a krajského soudu.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Karlových Varech pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. března 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu